

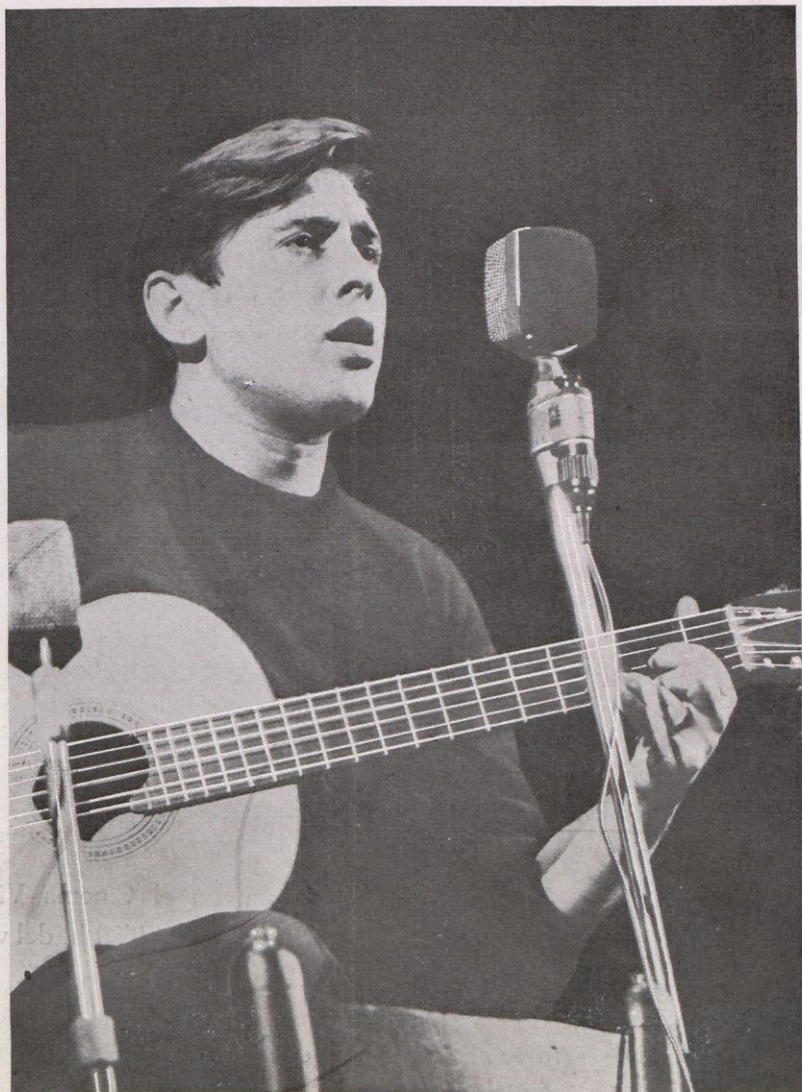

Colla Excursionista Cassanenca

de la U. D. Cassà

CIRCULAR PER ALS SOCIS

MAIG 1968

RAIMON

ACTIVITATS REALITZADES

- Dia 31 de Març.— Excursió a Vallvanera. 32 components. Itinerari: Santa Cristina d'Aro – Vallvanera – Castell d'Aro.
Durant el transcurs de l'excursió foren elegits els Reis de la «Colla» d'enguany, que són en Narcís Artau i Caterina Llonch. Els hi desitgem un feliç regnat.
- Dies 11 i 12 d'Abril.— Acampada a Sant Aniol d'Aguges. 21 components.
- Dia 1 de Maig.— Matinal al Puig del Castell. 9 components.
- Dia 1 de Maig.— Matinal a Romanyà – Vallvanera – Fanals – Platja d'Aro – Sant Feliu de Guíxols. 4 components.
- Dia 5 de Maig.— Santa Fe del Montseny i Turó de l'Home. 2 components.
- Dia 26 de Maig.— Matinal al Pou de les Goges i Font de Panedes.

ACTIVITATS EN PROJECTE

- Dia 30 de Maig.— Sessió de Cinema-fòrum, en el Cinema Victòria, presentant la pel·lícula: LA CAZA. Horari: 9'30 h. del vespre.
Comentarista: Josep M.ª Lòpez-Llaví.
- Dia 3 de Juny.— Aplec a Sant Aniol d'Aguges organitzat pel Centre Excursionista de Banyoles.
Informació: Bar Salvi.

II SETMANA CULTURAL

DISSABTE

Dia 20 d'Abril

Premis literaris.- Homenatge a Pompeu Fabra. Dissertació sobre el nom de Cassà

En la vetlla del 20 d'Abril començà el cicle d'actes programat, amb el veredictes dels Premis Literaris. Obertes les pliques, resultaren guanyadors dels Premis d'ASSAIG i del de NARRACIO, els senyors quals noms i llurs obres, així el referent als finalistes, se'n dona compte en lloc apart d'aquestes breus notes.

S'havien rebut treballs de diferents indrets de Catalunya, València i Balears, passant de trenta, nombre que significa ben clarament el gran acolliment que tingué la convocatòria entre la gent de lletres. Aquesta aportació diu abastament la popularitat i crèdit que arreu mereixen els actes organitzats per la "Colla", la qui aprofita aquesta avinentesa per a donar les gràcies a tots els qui han contribuït amb la seva aportació literària.

x x x

Seguidament es passà al segon apartat, o sigui, retre homenatge al Mestre Pompeu Fabra i Poch, glossant la seva obra com el gran ordenador del Català fent-ne història des de començà la primera carta a un del seus nebots que circumstancialment vivia a Camprodon, seguit de la seva incansable tasca de depuració, malgrat trobar-se a Bilbao, exercint de professor de Química a l'Escola d'Enginyers, del 1902 al 1911, quan fou cridat pel president de la Diputació de Barcelona, quedant-se definitivament a la ciutat comtal on seguí treballant incansablement fins triomfar de ple. La seva producció fou importantíssima, remarcant el treball immens dut a terme per un home sol, com fou la publicació del "Diccionari General de la Llengua Catalana". Fabra, fou membre de l'Institut d'Estudis Catalans i Professor de la Llengua Catalana a la Universitat de Barcelona. La seva producció no s'estroncà en tot el seguit d'anys d'estar a l'exili. Hom remarcà com a cosa inèdita les visites que en Fabra féu als seus familiars de Cassà, i que, com entusiasta excursionista arribava sempre a peu, des de les Gavarres o per l'indret de Santa Saculina, d'on procedia la seva mare Carolina Poch.

Després dels precedents parlaments de Tolosà i mossèn Reixach, s'obrí un animat col·loqui entre el públic assistent.

Aquests dos esdeveniments de la vetllada, el de concessió dels Premis literaris i, el d'Homenatge al Mestre Fabra, foren acollits amb simpatia i èxit.

× × ×

Davant de cada començat havia quedat un treball imprès de set planes, que la "Colla" tingué la felicitat de fer-ne un llibret i llavors a repartir-ne entre els socis, amics i simpatitzants. N'és autor Jaume Dalmau i Casanovas, i duu per títol "Dissertació sobre el nom de Cassà". Aquell moment no podia ésser més addient ja que feia poques setmanes que s'havia tornat a la palestra, amb la disconformitat que hi hagués qui pretenia escriure Cassà amb ç (ce trencada), com en algunes revistes i més tard en diccionaris partint d'un punt erroni que s'ha fet tossut quan precisament se'ls ha aclarit des de Tele/estel en no poques ocasions. La qüestió ja fou tractada d'anys enrera primerament pel farmacèutic Joan Gener i Roca, -el gran cassanenec i excel·lent historiador del nostre poble-, i més tard pel catedràtic Bagué, pel Llicenciat en Filosofia i Lletres, Castellano; pel qui fou secretari de l'Ajuntament Juanola, i pel mateix Jaume Dalmau, advocat i filòleg com ens ho ha demostrat abastament; però ara, Dalmau ha acoplat nous elements, ha profunditzat més encara en la qüestió amb raonaments que creiem irrefutables, demostrant-nos que la seva preparació filològica junt amb la sòlida base d'aportacions històrico-lingüístiques, queda ben refermada la toponímia del nostre poble: **CASSÀ** i no Caçà, ja que per altra banda res no hi té a veure l'anacrònic caçador, que gent irresponsable, encara que en bona fe segurament, plantificaren en l'Escut de Cassà, en renovar-lo, en mal moment, i que solament serví per una desorientació pels qui no en coneixien res l'origen. Dalmau ha fet un treball tan meritori que cal llegir-lo reposadament per a treure'n tot el valor que enclou. El poble té d'estar-li agraït i la "Colla Excursionista Cassanenca", ja ha començat regraciant-li editant el documentat treball.

GUANYADORS EN EL II CONCURS LITERARI (1968)

Autor:	PREMI D'ASSAIG	Nom de l'obra
Rafael Lluís Ninyoles-València	"Notes sobre el conflicte lingüístic al país Valencià"	
Josep Taberner i Vilar - Girona	"Anticlericalisme a l'Espanya del segle XX"	
Autor:	PREMI NARRACIÓ	Nom de l'obra
Guillem Frontera i Pascual		Les estrelles suaus de primavera
Maria Ginés i Nonell - Barcelona		He robat un matí

DILLUNS - Dia 22

Conferència a càrrec del C. E. de Gràcia

Tema: Expedició a l'Àfrica Centre-Oriental

Va fer la presentació el nostre company i amic Sr. Lluís Pagès. Seguí llavors una introducció a la conferència feta per un dels membres del C. E. de Gràcia, qui ens explicà el que representa per l'excursionisme català haver dut a terme una expedició d'aquesta magnitud i sobretot haver pogut coronar amb èxit tots els objectius.

Es projectaren seguidament les diapositives que anaren comentades per mitjà d'una gravació magnetofònica.

Fent un breu resum de la conferència ens cal dir que l'expedició tenia una finalitat concreta i era la de coronar els cims de les principals muntanyes d'aquesta grandiosa regió africana. El Kenya, el Mawenzi, el Rowenzori, el Kilimanjaro etc. van poder ser escalats pels expedicionaris, sovint, amb moltes dificultats com vam poder apreciar per les diapositives.

Si bé l'alpinisme és ja d'ell mateix molt apassionant, en aquest cas concret, ens sembla que hauria estat encertat de complementar-lo amb un senzill reportatge sobre la flora o la fauna d'aquelles latituds.

La conferència en sí no resultà pas tan suggestiva com ens semblà que seria en principi. Un dels motius, no pas el més important, l'hem apuntat anteriorment; l'altre, el principal, és que els fotògrafs de l'expedició no van saber treure bon partit de llurs màquines, resultant que un bon nombre de diapositives fossin de molt baixa qualitat i moltes d'altres massa fosques. Hi havia un nombrós auditori.

DIMARTS - Dia 23

SESSIÓ DE CINEMA-FÒRUM

Projecció de "La Piel Quemada"

Col·loqui dirigit per Francesc Candel

Una de les coses que ens han fet continuar el cinema-fòrum, dintre les dificultats que se'ns solen presentar, és que representa un mitjà de difusió cultural per a tots.

El problema dels immigrants es pogué presentar per mitjà d'aquesta sessió amb la pel·lícula "La Piel Quemada" i tinguérem com a comentarista en Candel.

Sabem que és necessari que es parli d'aquest i de molts altres problemes car és una de les possibles maneres de que la gent se'n faci consciència i ademés que col·lectivament s'hi vagi donant solució.

En Candel és un home entregat. Va venir de pressa, acabat just el treball, i, sense sopar va començar la presentació.

Fruit d'aquesta entrega és el seu llibre "Els altres catalans". En el col·loqui es mostrà potser evasiu a certes preguntes però tampoc li varen ésser fetes amb prou franquesa. Ningú no es vol carregar el mort.

La pel·lícula va ésser molt ben rebuda i creiem va satisfer a tothom. Es un fet positiu que en Josep M.ª Forn presenti amb cinema el problema de la immigració. Però, per una part de la crítica l'hi ha sigut senyalat el que no deixés més de banda l'aspecte comercial i hi hagi un grapat d'escenes amb turistes que no tenen altra finalitat que assegurar aquest aspecte.

DIMECRES - Dia 24

FESTIVAL INFANTIL

El Festival va estar compost essencialment per la projecció de la pel·lícula: "L'ILLA DELS DOFINS BLAUS".

Se'n varen fer dues sessions. La primera fou pels nens i nenes de 5 a 10 anys. En Jaume Abellí va fer una petita presentació fent-los veure el dret que tenen tots ells a reclamar del poble unes diversions bones i adequades.

La segona sessió pel restant de nois i noies fins a l'edat dels 15 anys aproximadament va ser "portada" per en Miquel Porter (Crític de Cinema a Destino i Serra d'Or) el qual va saber captar tots i totes amb una naturalitat extraordinària.

El Col·loqui va ser intens. Tots nosaltres hauríem casi bé de prendre exemple per les nostres sessions de Cinema-Fòrum en les que aquest moltes vegades es fluix, minso.

Preguntant-li al final com s'ho havia fet per a captar d'aquella manera a tota aquella "aviram avalotada" va dir-me:

- Ells són "persones grans" com nosaltres.

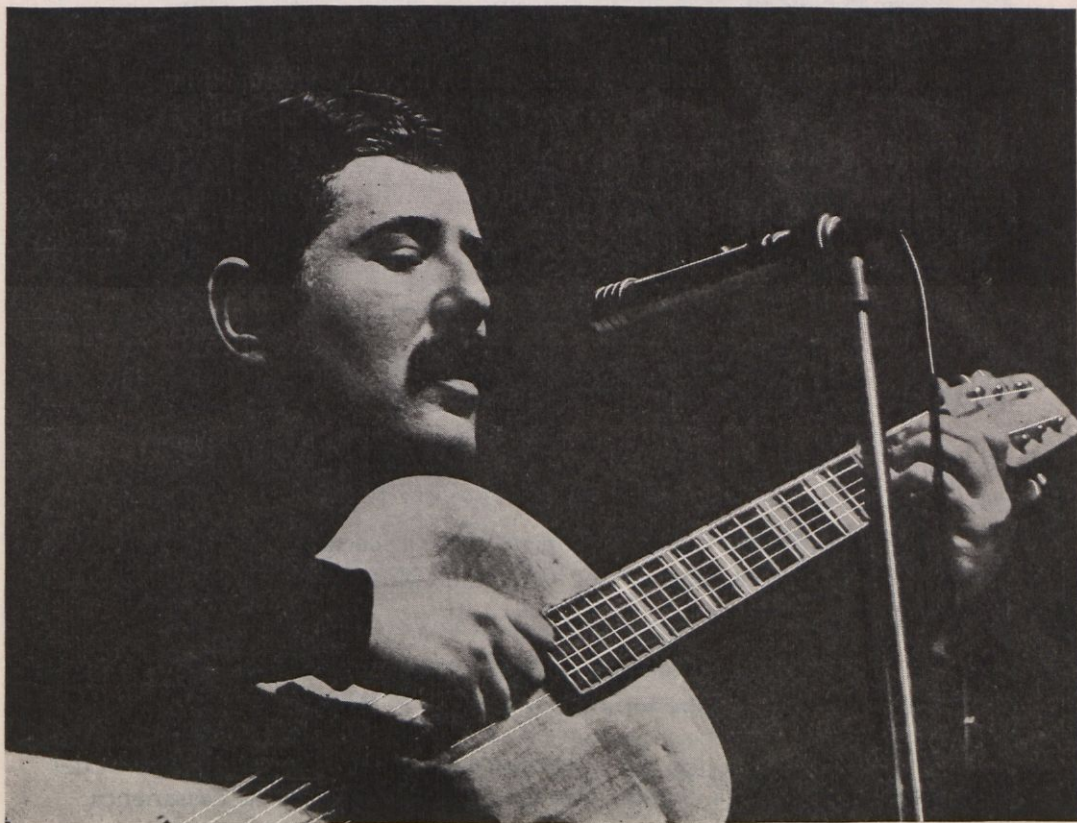
DIJOURS - Dia 25

Festival: RAIMON PI DE LA SERRA

Aquest acte constituïa en veritat, la clau de la Setmana.

I com a tal va ser el dia de l'èxit esclatant.

El Cinema Nacional era ple de gom a gom, a més de la gran quantitat de gent dreta o asseguda en cadires soltes que hi havia arreu, a dalt i a baix.

FRANCESC PI DE LA SERRA

En l'escenari tan sols hi havia com a decoració un "Collage" fet per en Narcís Comadira.

En la primera part va actuar en PI que amb les seves cançons va

enfurismar (o empotrar) a més d'un "burgés" que tan sols havia canviat de seient per unes hores, que havia vingut a veure-ho.

La segona part va anar a càrrec de'n RAIMON qui va aixecar més d'un cop la gent de les cadires, tot i que només podia cantar el típic i alguna de massa nova que encara no "havia sortit de l'ou".

Es curiós com el poble hi ha cops sap fer les coses amb relleu així aquest dia cantant com un sol home versos que en Raimon callava.

La sortida va fer honor a tot l'acte també, i així va ser com el cant (espiritual negre) del "No serem moguts"... va anar pels aires una bona estona. La gent va cantar fins al carrer, després, tancaven la boca.

Tenia raó King quan escrivia: "Portem la por i el tranquilme cosits al cor"?

* * *

DIVENDRES - Dia 26

Conferència a càrrec de Maurici Serrahima

Tema: L'evolució de la Cultura Catalana
a partir de Pompeu Fabra

La presentació del conferenciant anà a càrrec del senyor Llach, conegut de tots els cassanencs per haver estat Notari a la nostre Vila durant molts anys.

Va glossar la personalitat de Serrahima, posant de relleu la seva qualitat d'home de la nostre terra i d'escriptor d'indubtable mèrit.

Molt sentides les seves paraules de lloança al poble de Cassà del que va fer relluir la seva civilitat. Paraules agraïdes per tots els cassanencs.

Maurici Serrahima va fer una introducció en la que de manera clara i sencilla, posant de manifest la seva facilitat narrativa, ens va fer seguir l'evolució de la cultura del nostre país abans de Fabra. Va fer punt en la reforma que representa pel nostre idioma l'obra del Fabra gramàtic, i també la protecció que la llengua catalana va trobar en la Mancomunitat i en Prat

de la Riba. Precisament en el valor d'aquesta protecció incideix l'article de Jordi Pujol aparegut en el "Serra d'Or" del passat Abril i titulat: "La restauració del català: acció de govern".

Serrahima va ressaltar el caràcter de pont que té l'obra de Pompeu Fabra; pont entre la cultura catalana medieval i la Renaixença.

Es remarcable també el que va dir sobre la puresa de la parla catalana a les nostres contrades, el que és per nosaltres un motiu d'orgull.

El conferenciant va ésser molt aplaudit.

Tencà l'acte el senyor Manuel Tolosà Surroca parlant del seu parent Pompeu Fabra i de les visites d'aquest gran català a la nostre Vila. Ens contà anècdotes viscudes en el seu tracte familiar.

El públic assistent va sortir complagut per la simpatia, emotivitat i gran qualitat cultural d'aquest acte.

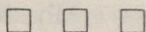
DISSABTE - Dia 27

FESTIVAL DE FOLK

Per primera vegada a la província de Girona va tenir lloc un festival d'aquest tipus on tot un conjunt de nois i noies vingut de Barcelona ens varen fer arribar d'una manera fidel, atractiva i xiroia la cançó popular d'arreu: Sud-América, Catalunya, Galicia, Italia ..

Cançó del poble que va de la sàtira, adés la protesta, adés la festiva, adés la de testimoni.. tot barrejat amb art, un exemple pràctic del que poden ser els actes culturals populars, perquè cal que ressalti que la nota característica d'aquest Grup de Folk és la de fer cantar a tothom, és a dir com a cançons populars que interpreten és el poble qui les canta amb ells.

Llàstima que degut a la desconeixença i a què es va haver de fer per la tarda hi havia poca gent.

PARLA EL NOSTRE PRESIDENT

S'ha acabat la II Setmana Cultural que, per cert, ha produït en el nostre poble una forta polèmica. Es per això que ens hem decidit a fer unes quantes preguntes al nostre company Narcís Artau, President de la Colla Excursionista, per tal que ens par-li sobre la Setmana i que al mateix miri d'aclarir-nos alguns dels aspectes sobre la mateixa.

— Per què una Colla Excursionista es dedica a organitzar una Setmana Cultural?

— Per què creiem necessari que la joventut del poble tingui un mitjà per desenvolupar llurs activitats culturals, a més de l'esplai que procurem proporcionar-li amb l'excursionisme.

Hi ha una segona raó: al nostre poble és tradicional que l'excursionisme i la cultura es donguin la mà. No es tracta solament de Cassà, sinó que arreu de Catalunya, els centres excursionistes han vingut treballant per fer arribar la cultura al poble en totes llurs manifestacions.

— A què es deu que la Colla ho faci tot en català? S'hi pot veure en aquesta actitud una posició política?

— Considerem que la llengua catalana, a més d'ésser el nostre mitjà d'expressió, pot usar-se correntment en l'escriptura i per a qualsevol acte de la vida quotidiana, sigui cultural, acadèmic o professional. L'Unesco diu que s'han de respectar les llengües maternes i que l'ensenyament hauria d'ésser amb elles. Si la nostre llengua no la fem servir a Catalunya, em sembla que no vindran pas els de la Xina a manllevar-nos-la per a fer-la servir ells.

Hi ha persones que creuen que fer les coses en català és signe de separatisme. Aquesta gent confon la cultura amb la política, potser perquè no saben prou bé ni el que és la cultura ni el que és la política. L'evolució cultural del nostre poble no té res a veure amb el separatisme, encara que aquest tòpic ens l'hem d'escoltar més del que voldríem.

— Com és que les altres entitats de Cassà no segueixen aquesta manera de fer, salvades unes poques excepcions?

— Depèn, és clar, de maneres de pensar. Ara bé, a nosaltres no fer-ho amb la nostra llengua no ens semblaria autèntic, sinó fals i teatral.

— Quantes persones assistiren al sopar del Concurs literari?

— Hi assistiren 41 persones, entre les quals hi havia el Sr. Alcalde, un Regidor, el Secretari de l'Ajuntament i els membres del Jurat que otorgaren els Premis. Al final hi hagué un col·loqui sobre l'obra de Pompeu Fabra, dirigit pels senyors Manuel Tolosà i Mn. Reixach, que resultà d'un gran interès.

— Tenim notícia de què es va demanar al senyor Alcalde que es rotulés un carrer de la Vila amb el nom de Pompeu Fabra. Quina va ésser la resposta?

— Ens digué que ho proposaria en Sessió de l'Ajuntament. Veurem, emperò, si la nostra demanda serà acollida favorablement per la Corporació Municipal.

— Què tal la conferència de Maurici Serrahima sobre L'evolució de la cultura catalana a partir de Pompeu Fabra?

— Particularment em semblà una exposició feta amb una condició de mestre. Hagués valgut la pena que l'hagués sentit un gran nombre de persones, però en tenir lloc el divendres, precisament, l'endemà del Festival de la Cançó, li va restar públic.

La presentació que va fer el Sr. Llach, que havia estat Notari a Cassà tingué gran interès, ja que ens va donar una visió de la personalitat del conferenciant, i a més va fer una apologia molt justa del nostre poble.

— Va tancar l'acte el nostre mestre de català Manuel Tolosà Surroca, que va variar la visió que de Fabra havia donat el senyor Serrahima, parlant de l'aspecte personal i humà, ja que eren de família.

— Quina impressió va causar en el públic el Festival de Folk del dissabte?

— L'opinió més general és la de què aquest grup l'única cosa que té en comú es voler mantenir una cançó popular viva d'arreu del món. I de passada, i perquè el folk no desapareixi, en creen de nova amb ànim de què sigui popular.

— Com va acabar aquesta Setmana Cultural?

— Amb l'exposició i venda de discos en el Saló d'Actes de l'Ajuntament el dia 28. Igual que per la diada del llibre, hi va haver molta concurrència i estem molt contents de la venda

— La venda de llibres i els demés actes del diumenge dia 21, varen ésser ben acollits pel públic?

— Jo crec que sí. Va haver-hi molta concurrència i una quantiosa venda de llibres, roses i banderetes.

— El dimarts es projectà la pel·lícula "La Piel Quemada", comentada, en sessió de cinema-fòrum, pel conegut escriptor Francesc Candel, Ens vols donar la teva opinió sobre la pel·lícula i sobre en Candel?

— La pel·lícula tracta d'una manera extraordinàriament ajustada a la realitat el problema de l'immigració de gent de parla castellana al nostre país. En Candel és un home que coneix bé aquest problema, que, per més valor, el veu des de l'altra banda, això ens pot ajudar a nosaltres a agafar una visió més ample que si ens ho miréssim exclusivament des del nostre punt de vista.

— I en el col.loqui, s'enfocà el problema amb tota la seva extensió?

— No, em sembla que no. Hi hagueren moltes preguntes d'un caire exclusivament cinematogràfic, però poques que enfillessin les parts espinoses del problema que, vulguem o no, existeix.

— El dimecres hi haguè sessió de cinema-fòrum infantil. Quina fou la reacció de la quitxalla?

— Hi va haver tanta concurrència que haguérem de fer dues sessions. Al final, el col.loqui, dirigit pel Sr. Porter Moix va ser un recreatiu per als nostres escolars que donaren una lliçó da cinema-fòrum al nostre poble.

— Parla'ns una mica del Festival Raimon - Pi de la Serra, del dijous.

— La joventut del poble demanava un Festival de Cançó Catalana. Malgrat les dificultats que s'han hagut de vèncer ha estat possible celebrar-lo. En general, ha sigut acollit amb entusiasme, però també hi han hagut algunes excepcions que em sembla poden agrupar-se en dos tendències principals: en primer lloc tenim els que no han sabut veure l'evolució de la cançó catalana, pensant que no s'havia de moure del pla tradicional. L'altre grup és dels que els hi hauria agradat l'actuació dels cantants en sí, en el cas de que no hagués tingut l'èxit fabulós que va tenir. Emperò, el caliu que hi havia es veu que els va cremar un si és o no és.

— Com ha anat la part econòmica de la Setmana?

— Tothom que tingui una certa experiència en organitzar actes culturals sap que fent cultura no es guanyen diners, tot el contrari. Ara bé, hi va haver un acte que va tenir gran acceptació. Pot fer pensar això que hi vàrem guanyar molts diners, però no es així ja que l'acte en sí portava unes crescudes despeses. Per altra banda, dels guanys obtinguts han hagut de sortir-ne les despeses ocasionades per altres actes que no són productius econòmicament.

— Finalment, voldriem preguntar-te si es preveu una continuïtat per aquesta Setmana.

— Malgrat les moltes dificultats que es troben per organitzar-la, ens agradaria que arribés a tenir un caire tradicional i que es fes l'any vinent i cada any, però de moment l'any vinent. Per això aprofito per a demanar col.laboració a tothom i principalment una participació activa del jovent en la preparació, ja que si ens manqués aquesta condició, difícilment la podríem tornar dur a terme. Passada la Festa Major, volem realitzar una enquesta per demanar a la gent del poble com volen que sigui la Setmana Cultural de l'any 1969. Si responen, estic segur que entre tots hem d'aconseguir que sigui molt més esclatant que la que acabem de passar.

Company (a) .....

Maria Pallou